

Posamezna številka:

1 krono.

TABOR* izhaja vsak dan, razven nedelje in praznikov, ob 18. uri s da. umom naslednjega dne ter stane pololetno 180 K, polletno 90 K, četrtletno 45 K, mesečno 15 K. Inzerati po dogovoru. Pri večkratni objavi popust.

Naroč. se pri upravi TABORA*, MARIBOR, Jeruzalevska ulica št. 4.

POŠTNINA PAVŠALIRANA

TABOR

Posamezna številka:

1 krono.

UREDNISTVO se nahaja v Mariboru, Jeruzalevska ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon intern. št. 276. UPRAVA se nahaja v Jeruzalevi ulici št. 4, prtilišče, desno. Telefon št. 24. ŠHS poštnoštevilni znak št. 11.787.

Na naročila brez denarja se ne odziva. — Rokopis se ne vrne.

Leto: II.

Maribor, sreda 23. marca 1921

Številka: 66.

Vprašanje prehodnih odredb. Rekonstrukcija vlade. Iz seje Demokratskega kluba. — Pašić pri Avramoviću. — Plebiscit v Gornji Šleziji.

Konjiški nemčurji.

Konjice, 21. marca.

Z ozirom na prežalostne razmere naših koroških rojakov, koje preganjajo Nemci iz njih lastne grude, je treba, da tudi mi v Konjicah začnemo pometati z nemškutarji na isti način, kakor koroški renegate z našimi Slovenci. Neizprosne represalije za represalijo. Le na ta način se bode naše ljudstvo z večjim zaupanjem oziralo na vladno, jo tembolj čislalo in spoštovalo ljudi, ki se za nobeno ceno ne klanjajo premaganim Nemcem in renegatom.

V Konjicah se izbornu počuti nemški odvetnik. Pred preobratom največja opora nemškutarjskih sodnikov dr. Kur-niga in sodnega predstojnika Rögerja. Imenovana dva sta bila s pomočjo slovenskih Konjičanov pregnana v obljubljeni deželo, zdaj pa tam jadikujeta in bi rada nazaj. Nujna potreba je, da se isto zgodi z imenovanim odvetnikom, ki se je ves čas po osvobojenju voziral v avstrijsko republiko, kjer je izdajal naše ljudstvo, obrekoval naredbe naše vlade in bil dobro poučen o izidu plebiscita na Koroškem iz svojega vstrajnega simpatizma za republikansko Avstrijo. Se sedaj se vedno vozari v Gradec, kjer ima baje opekarno, v katero nalaga pri nas zaslužene slovenske groše. Pri svojih potih — gor — pa seveda ne pozabi med svojimi bratci iz avstrijske republike politizirati in kritizirati čez našo domovino in njeno upravo. Jugosloven se drzne imenovati ta doktor Lederer.

Da ne bi mogla javnost z direktno preciznostjo imenovanega obsojati kot sovražnika našega naroda, si je vzel v svojo pisarno, sam slovensčine nezmožen, upokojenega sodnega svetnika, Slovenca.

Bruno Rotter.

V Savinjskih Alpah.

Frischaufov Dom na Okrešlju, 1400 m, je bil zgrajen leta 1908 od Savinji. podr. SPD in ima krasno lego. Obkrožujejo ga gorski velikani Mrzla gora (2202 m), Stajerska Rinka (2441 m), Tufška gora (2187 m), Brana (2253 m), Planjava (2399 m), Ojstrica (2349 m), Krofička (2086 m). Oskrbovan je od začetka julija do konca septembra ter je kot izhodišče raznih tur velike važnosti.

In tu gori sem našel, ko sem prišel zgodaj popoldne tja, prijatelja S., s katerim sva se zgovorila, da greva takoj, ko se malo oddahnem, na Mrzlo goro po planinke, katerih pa žal nisva skoraj nič nabrala, ker naju je Hudi prask — opraskal. To se nama je zgodilo pa na ta način.

Mrzla gora je ena najtežjih točk v Savinjskih Alpah, osobito ako se jo hoče prelezti skozi takimenovani žleb "Hudi prask". Jako bogata je še očnio (Leontopodium alpinum), ker je ravno na tej strani skoraj nedostopna ter ni tu ne zaznamovana, ne zavarovana pot.

Plezala sva torej ravno navzgor, dokler se nisva morala ustaviti, ker nama je zapirala skala nadaljnjo pot. Hotela sva lezti okrog skale, pa ni bilo mogoče.

Temu se ne moremo dovolj načuditi, da je sprejel službo našega narodnega nasprotnika in da mu dalje hlapčuje za par borih težko zasluženih kronic, ker Slovenca gotovo ne plača veliko.

Pod juridičnim vodstvom nemškega odvetnika sta vstopila v službo pri tedanji „Sparkasse des Bezirkes Gonobitz“, sedaj le po imenu na zunaj — Hranilnica za konjiški okraj v Konjicah — Gottfried Hasenbichel, najzagrizenejši nemškutar in njegov tovariš Michel Fink, ki še sedaj pomaga v nočnih urah peti po nemških lokalih, slovenskih pa ne obiskuje. Cudite se! Oba imenovana gospoda sta še sedaj nameščena pri hranilnici, odnosno zadnji pri slovenskem okrajnem zastopu, kojemu stoji na čelu vladni komisar dr. Rudolf. Mar so res vsi Slovenci padli na bojnih poljanah, da niste našli nadomestila za imenovana dva gospoda? Hočete li še nadalje nasičevati nemška žrela, nikdar polna? Kaj je z okrajno hranilnico v Konjicah, kdo jo vodi, da še sedaj eksistira „Sparkasse des Bezirkes Gonobitz“, kakor to vidimo iz položnic tega zavoda pri pošto čerkovnem uradu v Ljubljani! Hasenbichel je še tajnik. Se stoji pred vhodom v uradniški lokal tega zavoda „Bezirkskrankenkasse“, nekoliko dalje po hodniku pa „Bezirksvertretung“ in še nekoliko dalje pa čitamo „Sitzungssaal“, kjer ima svoje seje slovenski okrajni zastop v Konjicah pod vodstvom vladnega komisarja dr. Rudolfa. V uradnih prostorih se blesti pa še več nemških napisov. V teh uradnih prostorih se mora govoriti še danes nemško. Hasenbichel ne zna slovensko. Odslovite jih vendar enkrat, sicer jim bode morali plačevati še pokojnino, katere si pač ne zaslužite od naše domovine, ker sta za nas tujca, ki mora

Ni preostajalo drugega, kot vrniti se, dokler ne najdeva druge poti. Ko hočem lezti navzdol, zapazim, da sem zalezal ter mi je moral iz te neljube situacije pomagati prijatelj s tem, da mi je podstavil cepin, da sem na ta način zlezal proti dolini. Pa sva ravno na zadnjem ovinku imela obadva smolo ter se lepo zatrkjala med ruševje, ki nama je pustilo spomin — razpraskana kolena.

Po vrnitvi iz te ponesrečene ekspedicije v Frischaufov Dom se pošteno navečerjava ter pogovarjava o nadaljnji naši turi. Ko še govoriva, začujeva nenadno vrskanje, ki naju je napotilo, da pogledava pred kočo po prihajajočih.

Veselo iznenadena opaziva znanca, med njimi eno damo, ki jih, ko pridejo bliže, radostno pozdraviva. Med počitkom se začne ugibanje, od kje in kam in ko jim razloživa najin nadaljnji načrt, izveva na naše veselje, da imajo v programu enako turo. Seveda se zgovorimo za skupno nadaljevanje pota ter podamo, ker je med čebljanjem ura svojo pot nadaljevala ter je bilo postalo že precej pozno, k zasluženemu počitku.

Drugo jutro odrinemo z običajno zamudo, menda okrog 8. ure, proti Turškemu žlebu. Eden novodošlih je moral na Jezersko k zdravniku za čevlje, kajti med hojo čez slap Rinko se je zahotelo

tu na svoje stroške živeti. Le tako bode dobri delavci na gospodarskem polju naše prave domovine.

Idimo še nekoliko dalje po našem trgu in prestopimo prag Laurichove tovarne in hiše. V tej je nastanjena Poslovalnica okraj. bolniške blagajne ljubljanske okolice. Napis tega zavoda je res pristno slovenski, a uraduje pa tu še sedaj naš tihi narodni nasprotnik Altmann. Tudi tega se želimo iznebiti, kakor prej imenovanih. Da je vodstvo imenovanega zavoda moglo storiti tak veliki narodni greh in namestiti v nemških Konjicah takega gospoda, bi pač radi pojasnili. Altmann si je za svojega pomagača in kontrolorja bogsigavedi na kak način pridobil renegata iz Koroške, ki se sicer boji, da bi bil odpuščen iz službe in je radi tega prošil za sprejem v sokolsko društvo, ki pa ga ni sprejelo, ker ne mara renegatov.

V Laurichovi hiši je sploh pravo nemškutarjsko gnezdo, izvzemši sošefa Wagnerja, ki je iz Svice. Bihl, Misch-nigg, Albrecht, vsi ti ne spadajo sem, ker so naši narodni nasprotniki, ki radi izzivajo v poznih urah s „Heil“, dasi znajo, da je tovarna pod državnim nadzorstvom in je nadzornik njihov gospod prav tako, kakor njihov šef, če ne več.

Ko hočemo zapustiti Konjice, najdemo na postaji agenta Druškoviča, od rojstva sem nemškutarja in renegata. V njegovi gostilni se najraje shajajo Nemci, nemškutarji, renegate in komunisti in sploh vse, kar kritizira proti oblastnim naredbam in vse kar sovraži našo domovino in jo hoče slabiti na znotraj. V navzočnosti tega človeka, ki je baje dobil to mesto na priporočilo nekega srbskega generala, preje je bil burgžandar na Dunaju, se je glasno kričalo od strani njegovega prijatelja

njegovi desni peti po Logarski dolini, radi česar je bil za nadaljevanje našega projekta nesposoben.

Po serpentinah smo lezli polagoma navzgor, dokler nas ni objel pravi ozki, med navpičnimi stenami ležeči strmi Turški žleb, napolnjen z večnim snegom, kjer je hoja nekoliko opasna.

Savinjska podružnica je napravila in zavarovala pot v desni zahodni steni s klini, vrvmi in stopnicami, tako, da je za pazlivega hribolazca pot precej nevarna. Seveda je jako neugodno, ako se na tem mestu srečata dve partiji, ki hodita v nasprotni smeri. Tu si je treba seveda pomagati kakor se zna ter so mnogokrat izvenprogramni objemi neobhodno potrebni.

Polagoma se dvigamo skozi žleb ter dospemo na veliko gorsko planoto Mali Podi, odkoder vodijo pota na Turško goro, Rinko in Skuto. Pogled na to velikansko, kamenito polje je veličasten.

Po kratkem odmoru krenemo po zaznamovanem potu naprej, po skalovju gori indoli ter dospemo na ostro začrtani rob. Čudno se nam zdi, da bi bilo mogoče tu nadaljevati pot na Skuto, kajti pod nami, namreč od vrha navzdol, se spuščajo poševno kamenite plošče, med katerih razpokami je le tu in tam malo trave. Ko tako gledamo na vse

sodarja Rudolfa, sam si ni upal, „Hinaus mit die Cučen“, ko se je nas Slovence v tem lokalu opazilo. Na našo postajo nam dajte rojenega in od rojstva sem zavedenega Slovenca, ne pa renegata in avstrijanta!

Knez Windischgrätz v Konjicah se je takoj, ko je prišel logaški okraj s Planino v naše roke, povrnil v Konjice, kjer je upal, da najde še stare Nemce in nemčurje, katerih se mu ni treba bati. Je sicer njegovo obširno posestvo pod državnim nadzorstvom nekega Verbiča, katerega brat je bil nekdanji tu državni nadgeometer, a ta je čez noč popihal v avstrijsko republiko. Torej tudi tega državnega nadzornika ne moremo smatrati za posebno narodnega. Ta državni nadzornik kneza Windischgrätza se ne zanima toliko za svojo dolžnost, da bi nekoliko pogledal po poslovnih knjigah teh posestev in prefehtal, kdo vse je nameščen pri Windischgrätzovih.

Windischgrätz ima še danes med drugimi nastavljenega človeka po imenu Murschitz, ki je v letih 1914—1915 denunciral, gonil in zapiral Ruske Slovence. Za koroške rojake trpine dajmo konjiške nemčurje! Tržani.

Moja poslednja „Straži“.

U pitanju napadnute moje časti, odgovaram „Straži“ poslednji put, jer smatram ispod moga dostojanstva, polemisati s novinama, kojih ton odgovara mentalitetu uličnjaka, razbojnika i ženturina iz polusvjeta.

Kad sam u svojoj stvari do sada pisao, imao sam pred očima obavještanje čestite slovenačke javnosti bez razlike na partije, a nipošto ne „Stražine“ novinarske apase. Tako i ovaj put radi poštene javnosti pišem. „Straža“ je strani, zapazimo daleč pred nami zaznamovano pot, a pogled na zemljevid nam pove, da smo zašli na pobočje Skute, na Sleme.

Da ne izgubimo preveć časa, jo rimenemo z vrha navzdol ter po ruševju proti vzhodu Skute. Ni bila ta pot najprijetnija, kajti solnce je že z vso silo pripekalo in naši polni nahrbtniki so nas precej tlačili k tlom. Po dolgih mukah se vstavimo pri snežišču, preko katerega je bilo treba priti, da dospemo na markirano pot, ki je nato vodila strmo navzgor.

Sedaj je bilo treba plezati: Ker nam je bil cepin le v napoto, smo si ga navezali vsak na svoj nahrbtnik. Pot je sicer zavarovana s klini, a nekateri so precej zrahlanji, tako da je bilo treba napeti vso pozornost, da smo se brez nezgode dvigali proti vrhu. Vspenjali smo se vedno višje in višje, a megla se je dvigala za nami ter nas končno zavila v svoje neprodne zaveze.

Dospeski na Skuto, nam vsled megle ni bilo mogoče dolgo obstati, saj nismo skoraj drug družega videli. Zato le naprej in navzdol. Tu ni polovico tako strmo. Prekoračivši dva snežnika, kjer so nam služili cepini prav dobro, dospemo na Legarije in nadalje čez strmo pobočje Malega Grintavca do potoka, kjer nale

1919. Občinske uradi naj pouče prizadele stranke v tem smislu ter razglase, da se na podlagi nezadostno opremljenih prošenj sploh nikomur ne bo nakazala pokojnina, oziroma se bo nakazala šele po daljšem času, ker so potrebna razna poizvedovanja.

— **Izgredi ob priliki razmejitve na Kaplji.** Radi izgrediv dne 15. t. m. pri razmejitvi na Kaplji so bili aretirani in odvedeni v zapore sledeči hujšaki: župnik Aleks Lenz, trgovec Peter Hermann, posestniki Grager, Kerbiš, Pavlič in Volmajer. Več hujšakov je pobegnilo v Avstrijo. Pač pa je župnija, ki spada pod graško škofijo, brez duhovnika. Dobro bi bilo, da bi mariborski škof pokazal svojo narodno požrtvovalnost in poslal za praznike slovenskega duhovna.

— **Pozabil je, da je oženjen.** Med originalne, ki sedijo na zatožnih klopih, spada gotovo tudi Ivan Fleišer, krojač pri Sv. Jurju v Slov. goricah. Mali mož, veseljak se je kot vojak v svetovni vojni zaljubil v Reziko Pucher v Feldbachu. Kakor si je takrat marsikdo brez običajnih ceremonij privoščil ta sladki jarem, tako je tudi Fleišer samo na podlagi njegove izpovedbe, da je „ledig in fre“, pri župnijskem uradu dosegel čisto običajno pravomočno cerkveno poroko. Ali po sladkostih novoporočencega je gnalo nekaj domov, nekaj podobnega stari ljubezni — do prve žene, s katero si je bil poročil doma 4 leta pred izbruhom vojne. Doma je skrbno čuval sladko skrivnost vojne poroke. Toda izdala so ga pisma, ki so prihajala iz Feldbacha za njim. Tako je bil iz dvojnih nebešenkrat pahnen v dvojen pek. Z ženami bi se bil že pobotal, toda zakriviljenih kazenskih paragrafov bigamije se ni mogel z lepa otresti. Izgovarjal se je sicer, da je takrat ko je sklenil kot vojak drugi zakon, že pozabil, da se je že enkrat oženil. Ampak trdovratni gospodje pri sodišču mu te pozabljivosti niso hoteli verjeti. In to tem manj, ker si je popreje še pri nekem sosedu „izposodil“ iz hleva kozo, katero si je privoščil kuhano in pečeno doma, so mu naložili 5 mesecev pokore. Ker je obljubil, da se bo vseh teh grehov poboljšal, so mu dovolili, da bo o Veliki noči že doma pri svoji prvi ženi zapel veselo Alelujo.

— **13. oktober pred sodiščem.** Smo konsekvantni, kakor so bili pod Avstrijo samo Nemci proti Slovanom v slučaju političnih demonstracij. Oni, katere zadene odgovornost za posledice 13. oktobra, hočejo imeti žrtve. Dne 21. oktobra so pred kazenski senat tirali Marijo Krizanec, zastopnico nekega zavarovalnega zavoda. Otvadil jo je policijski organ Smodej, da je pred Pirkhanovo trgovino v Gosposki ulici že po glavnem navalu napravil demonstrantom rekla, naj gredo še tja in naj razbijejo, ker se ni razbito. Tudi je nekega demonstranta prišla za roke ter ga peljala tja. Policijski organ je stal v njeni bližini, a se ni upal Krizančeve prijeti, ker je imel strah pred množico. Obtoženka odločno zanika, da bi bila ob tej priliki hujškala. Nasprotno, pravi, da je še pomirjevalno vplivala na demonstrante, češ, da bo za razbijanje le drava sama trpela in je odgovarjala tudi one, ki so grozili, da gredo še nad slovenske odvetnike, nad katerimi so imenovali tudi dr. Rosino, ona jih je posvarila, rekoč, da so to vendar naši zavedni Slovenci, toda demonstranti so jo zavrtni, češ, razbijmo tudi njim zato, ker zagovarjajo nemčurje. Priča Beršček je pod prisego potrdil, da se je obtoženka kratko pred tem dogodkom namram njemu izrazila, da razbijanje le opozarja, da policija, ki tisti večer ni ničesar storila, proti izgrediv, skuša zdaj odvaliti odgovornost na posamezne trtve. Senat je sklenil, da se razprava preloži v svrhu zaslišanja ovaditelja Smodeja in razbremenitve prič jetniškega paznika Korošca. Kakor rečeno, smo do pičice dosledni, kakor so v takih slučajih bili pod Avstrijo Nemci napram Slovanom.

Kultura in umetnost.

IX. simfonični koncert mariborske vojne muzike. Kakor smo že omenili pri 8. simfoničnem koncertu, to velja tudi za 9. simf. koncert, ki smo ga slišali v petek

zvečer v Götzovi dvorani. Spored jako lep ali žalibog proizvajanje še slabše nego pri 8. koncertu. Glavni vzrok je brezčutno dirigiranje g. kapelnika. Ta moment velja posebno za 1. točko. Beethovenovo 3. ooverturo „Leonora“. Ta komad ni razumela večina poslušalcev. 2. točka. Goldmarkovo „Seljaško svatbo“ premlačen tempo, premalo energije kapelnika. Raztrgano predavanje. Razlika med piščali in gosli skoraj en četrt glas. 3. točka. Dvořakova, Golobček, krasna skladba, žalibog je nismo uživali. Edinole Andante 4 se je igral v originalnem smislu partiture. Andante 5 popolnoma raztrošen. Res edini užitek je bilo predavanje treh pesmi po op. basistu J. Križaju, ki poseduje jako lep in poln glas. Razporeženje je bilo na zelo nizki stopnji, najbrže radi tega, ker je moral peti s spremljanjem glasovirja mesto orkestra. Zakaj? Če se je Lajovicova „Romanca“ predavala z glasovirjem, ker je tudi pisana za glasovir, toda Wagnerjevo „Večernici“ (Tannhäuser) in Čajkovskovo arijo Gremina (Jevgenij Onjegin) bi lahko spremljal orkester, ker da isti petju barvo in vtis je tudi lepši. Pevec je žel mnogo avplavza ter je moral dve točki posebej zapeti. V priznanje svoje umetnosti se mu je podaril lovorjev venec spleten v liro. Povdarjati moramo, da je bilo Križajevo petje edini užitek za nas Slovence. Popolnoma neuspela je simfonična slika Straußova „Smrt in preobražanje“ ter se sploh ne da kritizirati. Dočim je 8. simf. koncert vsaj gmotno uspel, je bil 9. simfonični koncert zelo slabo obiskan. Galerija precej polna. Ožigosati moramo, da je bilo občinstvo zelo brezobzirno napram g. Križaju, ki je moral čakati, da se je občinstvo blagovolilo sesti na svoje prostore. Sploh pa moram omeniti da enake koncerte, kakor 8. in 9. simf. koncert vojaške muzike mariborske samo lahko predava „filharmonija Praha“ in „Tonkünstlerorchester Wien“, ker tam sodelujejo samo godbeniki po poklicu! Opozarjati pa moramo merodajne faktorje, da drugod, kjer obstoji vojna muzika, se igrata na leto samo 2 simfonična koncerta, ne pa da se simfonični koncerti uporabljajo za trgovino. Simfonijska je umetnost.

— **Ljudski koncert,** katerega prirede gojenci in gojenke drž. moškega in ženskega učiteljskega v terek dne 5. aprila v Götzovi dvorani, bo obsegal sledeče mešane zборе (s spremljevanjem vojaškega orkestra): V Parma: Povodni mož (balada za zbor, soli in orkester). Grečaninov: Sever in jug (zelo značilen, veličasten ruski zbor). Beran: Madrigal. Zajc: Svatovac (koncertni kolo). Schwab: Dobro jutro (koncertni valček). Smetana: Sklepni zbor iz „Prodane neveste“. Cisti prebitek prireditve je namenjen Dijaški kuhinji.

Sloven. narodno gledališče.

Repertoire bodočih dni:

V torek 22.: „Ekvinocij“, dvajsetletnica umetniškega delovanja Berte Bukšekove, izven ab. V sredo 23.: „Ksenija“ in „Stara pesem“. Ab. B—37. V četrtek 24.: Zaprt. V petek 25.: Zaprt. V soboto 26.: Zaprt. V nedeljo 27.: Popoldan ob 15. uri: „Krištova drama“. — Zvečer ob pol 20. uri: „Vstajenje“. Izv. ab.

Porotno sodišče.

Maščevec žene prešestnice.

Ze 6. leto se je Stefan Murko potepal po sibirskih stepah. Vedno isti spomini: 4 leta pred vojno se je priženil k mladi vdovi Julki Kranjc v Lancavasi na dravskem polju. V sreči ima je potekel čas do vojne. Vojna furija je tudi njega odtrgala od žene in doma ter ga odvedla v vrtnice svetovnega klanja. Ze prvi mesec je bil z drugimi tovariši vred ujet v Karpatih. Od tedaj do sedaj je prehodil in prevozil neizmerno Rusijo tja do sibirskih step. Kaj vse je že prestal! Mnogo jih je že zdavno doma in mnogo jih že zdavno počiva bogzna pod katero tujo rušo. On je še tu. Sam bog vedi kaj je z ženo, otroci, domom? Na njegova pisma nobenega odgovora od nje...

Lani jesen je tudi zanj prišlo odrešenje. Poln pričakovanj je hrepenen po domu je dospel v Maribor. Pa že tu mu je kakor strela iz jasnega vse lepe sanje o srečni vrnitvi strlo sporočilo sorodnika, kaj ga čaka doma. Zepa

je zapeljala 15 letnega hlapca, napol idijota Jakoba Regvata, s katerim ima 2 otroka. Pod težo te novice ni šel naravnost domov. Naprosil je župana in dva soseda, da ga spremijo na dom. Zena je ravno krmila svinje, ko je po tolikem času zopet prestopil domači prag. Ni ga hotela spoznati. Se le na prigovarjanje sosedov se je podala v hišo ter prisiljeno podala roko. Čeprav težko, odpustil ji je. Hlapec Regvat je moral proč. Odšel je v službo v Ptuj. Zena je imela priliko s tem večjo ljubeznijo in zvestobo se pokoriti za svojo nezvestobo. Toda strast jo je vlekla nazaj na krivo pot. Obiskovala je svojega ljubimca v Ptuj.

Dne 6. februarja bi imel Murko oditi na gostijo svoje sestre. Povabil je ženo, a ona je odločno odklonila. Obvestila je svojega ljubimca, naj jo pride ta večer obiskat. Popoldne je zanj pripravila pečenje. To je mož opazil in sumil. Na njeno vprašanje, kdaj se vrne, je mož odgovoril: okrog polnoči, in odšel. Ni pa šel na gostijo, ampak se kmalu vrnil in skril v koruzniku nasproti hiše ter opazoval. Popreje se se je oborožil s samokresom, ker so ga ljudje strašili, naj pazi na svoje življenje. Med tem je Regvat prišel v vas. Ni šel naravnost v hišo, temveč ustavil se je pri sosedu ter prosil, da je šla sosedova hči k Murkovi ženi z naročilom, naj ji izroči Regvatovega otroka, da si ga ogleda. Murkova pa je sporočila, naj si ga le pride sam ogledat, češ, da moža ni doma. In tako se je Regvat podal v hišo. Murko v koruzniku skrit, je videl, kako je žena sprejela ljubimca in zaprla vrata. Zapustil je svoje skrivališče ter odšel v vežo. Ker je slišal, da hoče nekdo skozi vrata, je oddal strel, misleč, da je Regvat. Toda strel je skozi vrata zadell njegovo pastorko, hči iz prvega zakona. Nato je Murko zaklenil vežna vrata in se podal k sosedu, da pokliče župana Vavpotiča, naj pride vlovit ujetega tička. Vavpotič je res prišel s sosedi, ki so obkolili hišo. Vavpotič in Murko pa sta se podala v sobo. Regvat sluteč, nevarnost, je bil že preje zapustil sobo ter pobegnil na podstrešje, ondi se sezul in skočil 5 m globoko na tla v trenutku, ko so možje prišli ga lovit. Ušel jim je bos in gol glav ravno še prav.

Zupan iz njegova komisija je smatral, da je zanj zadeva rešena, in odšel. Kaj se je vršilo med ženo in možem, zato nimamo zanesljivih podatkov. Po Murkovi izpovedi je najprej obvezal po njegovom strelu ranjeno deklico in nato legel za peč, dočim je bila žena s tremi otroci na peči. Ko mu je žena zagrozila: ti boš preje nesrečen, kakor mi vsi, ga je to tako razburilo, da je vzel revolver, se postavil pred ženo ter oddal dva strela, enega v prsa, drugega v glavo: Oba strela sta zadela k sreči samo ženo, ki je imela ljubimčevega 10 mesecev starega otroka v naročju, druga dva pa sta se nahajala ob njenih kolenih. Zena je bila seveda takoj mrtva. Zgodilo se je to na istem prostoru, kjer je nesrečnica svojega moža večkrat goljufala s svojim ljubimcem. Po tem strašnem činu je šel mož klicat svoje sosede in se je drugi dan sam javil orožništvu.

Pred poroto prizna vse, zagovarja se, da v tistem trenutku ni vedel, kaj dela. Zgodilo se je najbrže prvič v tej porotni dvorani, da je državni pravdnik, priznani govornik Zorzi v krasnem govoru tako živo orisal prave vzroke te tragedije, da je njegov govor izzval jok po dvorani in da je mnogo poslušalcev v prvem delu njegovega govora mislilo, da se je zmočil in je mesto obtožitelja prevzel mesto zagovornika. Se-le v poznejših izjavanjih je plediral za uboj, dočim se je obtožba glasila na umor. Zagovornik dr. Fermevc je skušal porotnike prepričati, da Murko tudi ni ubijalec. Porotniki so res zanikali vprašanje na umor in na uboj in pritrdili samo vprašanje glede telesne poškodbe obstreljenega otroka ter nošnje orožja brez dovoljenja. Ko se je razglasila obsodba samo na 2 meseca zapora, je po dvorani odmevalo odobravanje. Po končani razpravi se je pred okrožnim sodiščem nabrala velika množica ljudi, ki so Murkotu čestitali k njegovi oprostitvi od obtožbe na smrt, oziroma večletno ječo. To zanimivo razpravo je vodil sod. svet. dr. Mulej.

Najnovejša poročila.

Upravna razdelitev in prehodne odredbe.

LDU Beograd, 21. marca. Daneš dopoldne je imel ožji odbor ustavnega odseka posvetovanje, na katerem je bila odobrena nastopna končna redakcija člena 62: Uprava v kraljevini se vrši po oblastih, srezih in občinah. Razdelitev na oblasti se izvrši potom zakona po naravnih socijalnih in gospodarskih razmerah. Oblast more obsegati največ 700.000 prebivalcev. Dve ali več manjših oblasti se more spojiti v večjo. Končno sklepa o tem oblastvena skupščina dotičnih oblasti, vendar pa tudi taka oblast ne more imeti več ko 700.000 prebivalcev. Na čelu vsake oblasti stoji veliki župan, ki ga imenuje kralj in ki upravlja preko državnih organov posle državne uprave v oblasti. Vladni predlog o prehodnih odredbah še ni bil sprejet v ožjem odboru. Ta predlog se glasi: Dokler se z zakonom ne izvrši razdelitev v oblasti, veljajo okrožja v Srbiji, Bosni in Hercegovini, Crnigori, Dalmaciji in Sloveniji ter županije v Hrvatski in Slavoniji kot oblasti in vrše funkcije oblasti po tej ustavi. Predloženim prehodnim določilom nasprotujejo mnogi člani v vladi in v odboru. Proti njim so zlasti poslanci SKS, ki hočejo napraviti iz njih vprašanje. Dr. Vošnjak sodi, da so okrožja preveč omejena, da bi mogla samostojno vršiti svoje naloge. Oblasti morajo imeti največjo samostojnost in moč, ker postane drugače vsaka samouprava iluzorna.

Rekonstrukcija kabineta.

TIP Beograd, 21. marca. Vlada se je rekonstruirala sledeče: ministristvo poljedeljstva je prevzel poslanec Pucelj (SKS), narodno zdravje posl. dr. Karamehmedović (muslim.), trgovino in industrijo posl. dr. Spaho (muslim.), socijalno politiko posl. dr. Vekoslav Kukovec (JDS), ministristvo za vere posl. Milivoj Jovanović (JDS), ministristvo obračaja Velizar Janković (rad.), ministristvo za javne zgradbe pa posl. Jovan Jovanović (rad.).

Dr. Karamehmedović pri Pašiću.

LDU Beograd, 21. marca. Danes dopoldne je sprejel ministrski predsednik Nikola Pašić v svojem kabinetu novega ministra za narodno zdravstvo, dr. Karamehmedović ter se z njim dalje časa razgovarjal.

Iz seje Demokratskega kluba.

LDU Beograd, 21. marca. Danes dopoldne je imel demokratski klub sejo, na kateri se je razpravljalo o sporazumu z muslimani. Sporazum je bil odobren z večino glasov. Kar se tiče odškodnine, se je ugotovilo, da velja samo za Bosno in Hercegovino. Odškodnina se bo dajala v obliki socijalne pomoči. Klub je sprejel več sklepov, v katerih se zahteva, naj se določi, kdo izmed muslimanov v Bosni in Hercegovini ima pravico na odškodnino in da se izdajo z ozirom na to državne obveznice. Kot pomoč bi se imelo izplačati 30 milijonov dinarjev. Nadalje se zahteva ureditev invalidskega vprašanja in izvedba agrarne reforme v Vojvodini in Srbiji. Za invalide bi bilo treba organizirati kredit. Poljedelcem naj se pomaga pri nabavi cenejšega orodja in racionalnem obdelovanju zemlje. Rekvizicije izvršene od naših oblasti naj se izplačajo.

Pašić pri Avramoviću.

LDU Beograd, 21. marca. Danes opoldne je posetil ministrski predsednik Nikola Pašić poslanca zemljorodniškega kluba Mihajlo Avramovića, ki je v daljšem razgovoru razložil stališče svojega kluba glede na politični položaj ter izjavil, da njegova skupina ne bo vstopila v vlado. Zemljoradniki bodo glasovali za ustavo, vendar pa bodo stavili glede svobode tiska in še nekaterih drugih vprašanj pred glasovanjem svoje pridržke.

Plebiscit v Gornji Sleziji.

TIP Berlin, 22. marca. Ljudsko glasovanje v Gornji Sleziji je izpadlo v korist Nemčije, ki je dobila 61 odstotkov vseh oddanih glasov.

Gospodarstvo, trgovina.

Borza 21. marca.

Zagreb: Berlin 228'50—230, Italija 572—574, London 550—553, New-York 141—141'50, Pariz 985—995, Praga 190'50—191, Solca 2460—2490, Dunaj 21'75—21'90, Valute. Dolari 137.75—138, avs. krone 24.00—24'00, carski rublji 70—75, francoski franki 0—1060, napolondori 475—479, nemške marke 226—226, romunski leil 0—200, italijanske lire 550—555, čehoslovaške krone 181—184.

Dunaj: dinari 1840—1860, dolari 655—659, franc. franki 4580—4620, švic. franki 11.475'00—11.525'00, lire 2645—2665, češke krone 875—881, madžarske krone 203'50—205'50, nemške marke 1079—1085, poljske marke 91'00—93'00, funti 2580—2600.

Curich: Berlin 9.55, New-York 574'00, London 22'51, Pariz 40'00, Milan 23'55, Praga 7.60, Budimpešta 1.80, Zagreb 4.00, Varšava 0.69, Dunaj 1.80 avstrijske krone 1.10.

Mariborski trg. (Sejmsko poročilo.) Na svinski selem dne 18. marca 1921 se je pripeljalo 82 ščetinarjev, 1 kozo in 3 ovce. Cena je bila: plemenske svinje 1 kg žive teže od K 28—do 30—, poldebele svinje za zakol 1 kg mrtve teže K 31— letošnji prasci komad K 300—do K 400— jesenski prasci komad K 500—do K 800—, ovce komad K 240—do K 300—, koza K 400—. Vzlic lepemu vremenu je bilo malo kupcev, ker je pred sv. Jožefom tržni dan zadržal kupce in prodajalce.

Hrvatska banka in hranilnica v Virovitici je sklenila, da zviša svoj delniški kapital od 150.000 na 500.000 kron. Ta družba se je ustanovila leta 1911.

Prodaja slanin sardel. V okolici Splita je na prodaj 14 vagonov slanin sardel, ki bi jih ribiči radi prodali, ker se bliža nova sezona in potrebujejo denar za nabavo orodij. Cene so za kg 14 kron, ali če bi ku-

pili Interesenti večje množine, bi se dalo ribe malo ceneje. Reflektanti nai se obrnelo tozadevno na g. kapelana Drago Mikasovića, Solit.

Naša trgovina z Italijo. Milanski »Corriere della Sera« objavlja statistične podatke o trgovini Italije z Jugoslavijo. Od nas se je izvozilo tjakaj v dobi od 1. januarja do 30. novembra p. l.: lesa za 16.802.910 lir, svinj za 9.711.180 in maniše množine drugih proizvodov, tako da znaša celoten naš izvoz 121.000.000 lir. Radi tega je tudi ta milanski list za tesnejše gospodarske stike z Jugoslavijo.

Produktivna borza v Novem Sadu. Končno se je ugodilo želji novosadskih trgovskih krogov, ustanoviti tamkaj produktivno borzo. Trgovinski in industrijski list je podpisal odredbo, s katero se kreira produktivna borza v Novem Sadu. Pravila so že izdelana in kakor hitro bodo prejela vladno sankcijo, bode pričela tozadevna borza s poslovanjem.

Carinski urad v Banjaluki. Banjalučki trgovci so predložili ministru prošnjo, v kateri naprošajo za ustanovitev carinskega urada v Banjaluki, ki naj bi bil središče bosanske krajine.

Proga Bihač—Vrbanja. Prometno ministrstvo je sklenilo, da nadomesti ozkotirno progo Bihač—Vrbanja s normalnotirno. Delo se prične v najkrajšem času.

Sprememba kolodvorskih imen v Baški. Notranji minister je odredil sporazumno s prometnim ministrstvom, da se spremenijo sledeča imena: Veliki Feni v Žednik. Vamtelek v Pavlovac, Ludaš v Šupliak in Sandor v Aleksandrovo Pregradje.

Kuponi srbskih državnih bonov. Dva odstotni kuponi srbskih državnih bonov se izplačajo le onim lastnikom, ki so bili že prej v naši državi ali pa so jih vplačali v Franciji. Za one, ki so bili vplačani pred vojno v Franciji ali Avstriji, se bode izplačalo pozneje.

Zvišanje pristojbin na Simplon—ekspresu. S 1. tm. so zvišale naše železnice vozne cene za osobe in blago na Simplon—ekspresu za 50%, foraj stane s tem dnem vožnja iz Beograda v Trst—Milan, Lausanne ali Pariz za 74 frankov več.

Mala oznanila.

Otroški voziček se prodaja. Maistrova ulica št. 26, II. nadstropje. 386

Železen štedilnik, 140 cm dolg, 70 cm širok, se prodaja. Vrtna ulica 17. 358 6—5

Lahko motorno kolo (Motor-Reve), 2 cilindra, dobro ohranjeno, se prodaja. Dravska ulica 11, gostilna.

Lep svilen, popolnoma nov damski dežnik in jako dobro ohranjena ružava potna torbica, se po nizki ceni prodaja. Vprašati je Koroska cesta 21, prili.

Mebelovana soba za dva solidna gospoda se išče. Ponudbe na upravo.

Velik štedilnik za vzdati se prodaja. Vprašati v upravi lista.

Billard prodaja Slovenska čitalnica v Mariboru, Narodni dom.

Hiša s 6 stanovanji, 6 sob in 6 kuhinj, vrtom, drvarnice, 10 minut od mesta, pripravna za vsako obrt, se prodaja. Naslov v upravnistvu »Tabor«.

Kavarna

s prav dobrimi dohodki, krajnimi prostori, veliko verando, povsem lepo opremljena itd. se radi bolezn lastnika prodaja. Ponudbe pod »Gelegenheit 37« Graz, hauptpostlagernd. 387

Zahtevajte povsod dnevnik »Tabor«.

Glavni urednik: Radivoj Rehar
Odgovorni urednik: Fran Voglar

RIBJE OLJE

po najnižjih cenah se dobi v 874 8—2

lekarni »pri sv. Arehu«
Maribor, Glavni trg šte. 20.

Najnižje cene!

Klobuke

čevlje, gamaše, perilo
dežnike, palice ter
razno galanterijsko
blago kupite najceneje
pri trdkih

330 10—4

Jakob Lah, Maribor, Glavni trg 2

Motor na plin

dobro ohranjen, prodaja po zelo ugodni ceni

Mariborska tiskarna d. d.

Zavod za straženje in zaklepanje v Mariboru

prevzame

vsako vrsto straženja v mestu, na kolodvorih, kakor tudi spremljanje železniških vozov. — Pojasnila v pisarni: Pril. staniška ulica 2.

MARIBORSKA TISKARNA D.D.

Centrala: Jurčičeva ul. 4. Podružnica: Strossmayerjeva ul. 5.

Centrala:
Telefon
št. 24.

Izuršuje usa v tiskarsko, litografsko in kamnotiskarsko stroko spadajoča dela, kakor: knjige, brošure, cenike, računske zaključke, letake, lepake, vabila, račune, razpredelnice, pisma in pisemske zavitke, osmrtnice, posetke, račune ter vse tiskovine za občinske in druge urade. Naročila se točno izurše ter se zaračunajo najceneje.

Podružnica:
Telefon
št. 3/VI.

Tiskarna je opremljena z najmodernejšimi
in najnovejšimi stroji in črkarni.